

اولین رئیس جمهور زن مکزیک

کلودیا شاین بام، به‌عنوان اولین رئیس جمهور زن مکزیک سوگند ریاست جمهوری را ادا و دوره ۶ ساله خود را در این سمت رسماً آغاز کرد. شاین بام ۷۰ سال بعد از آنکه زنان در مکزیک حق رای را به دست آوردند توانست تبدیل به اولین رئیس جمهور زن این کشور یا کسب یک پیروزی تاریخی در انتخابات ریاست جمهوری اوایل ماه ژوئن گذشته در این کشور شود. شاین بام که از حزب چپ‌گرای «جنبش بازسازی ملی» (مورنا) و متحد «آندرس مانوئل لویز اوبرادور» رئیس جمهور سابق است، در سخنرانی خطاب به جمعیت در میدان اصلی شهر مکزیکوسیتی تأکید کرد: «من به‌تنهایی به اینجا رسیدم بلکه با حمایت تمامی زنان مکزیک به اینجا رسیدم. نه به نژادپرستی، نه به تبعیض طبقاتی و نه به مردسالاری.» به دنبال شروع دوره ریاست جمهوری شاین بام هزاران تن از حامیان او و حزب مورنا در میدان اصلی پایتخت مکزیک تجمع برگزار کردند. شاین بام وعده داده تا برنامه‌های مانوئل لویز اوبرادور را در راستای بهبود وضع معیشتی طبقه فقیر و کارگر مکزیک ادامه دهد.

عقب‌نشینی از اجرای ناتوی آسیایی

تاکتسی ایوایا، وزیر امور خارجه دولت ژاپن روز گذشته اعلام کرد که طرح «ناتوی آسیایی» که توسط نخست‌وزیر ژاپن مطرح می‌شود مسئله‌ای میان مدت تا بلندمدت است و اجرای آن فوری یا قریب‌الوقوع نیست. ایوایا در یک کنفرانس خبری در توکیو در این باره گفت: «تصور می‌کنم در کنار تلاش‌ها برای ایجاد شبکه چندلایه از کشورهای هم‌فکر و تقویت بازارندگی منطقه‌ای، این ناتوی آسیایی» طرحی برای آینده باشد. وی افزود: «دشوار است که بلافاصله سازوکاری برای اعمال تعهدات دفاع چندجانبه در آسیا به‌وجود آورد، بنابراین این امر بیشتر دیدگاهی برای آینده است.» شیگرو ایشیبا نخست‌وزیر جدید ژاپن در ماه سپتامبر در مقاله‌ای به اندیشکده «انستیتو هودسون» از واشنگتن خواسته بود تا بر روی نسخه «ناتوی آسیایی» به‌عنوان یک عامل بازدارنده در قبال چین با استفاده از نیروی نظامی، متمرکز شود. این طرح با بدبینی کشورهای آسیایی مواجه شده و استقبال از آن صورت نگرفته است.

جدیدترین نظر سنجی گالوپ

طبق نتایج نظرسنجی مؤسسه گالوپ، اکثر مردم آمریکا از حزب جمهوری خواه حمایت می‌کنند تا حزب دموکرات. اگرچه نتایج نظرسنجی‌های انجام گرفته شده از رقابت بسیار نزدیک میان کامالا هریس، نامزد حزب دموکرات و دونالد ترامپ، نامزد حزب جمهوری خواه در آمریکا حکایت دارد، با این حال، طبق بررسی‌های انجام گرفته‌شده، اکثر رای‌دهندگان در این کشور اخیراً عنوان کرده‌اند که بیشتر طرفدار حزب جمهوری خواه هستند تا حزب دموکرات. طبق نتایج به‌دست‌آمده حدود ۴۸ درصد از بزرگسالان آمریکایی حامی حزب جمهوری خواه بوده و در مقابل ۴۵ درصد از حزب دموکرات به‌عنوان حزب مطلوب خود حمایت کرده‌اند. این اولین باری است که جمهوری خواهان در بحبوحه انتخابات ریاست جمهوری آمریکا از چنین محبوبیت آشکاری در میان رای‌دهندگان آمریکایی برخوردار می‌شوند. در گزارش گالوپ آمده است: جو سیاسی حاکم بر آمریکا نشان می‌دهد پیروزی در انتخابات ریاست جمهوری از آن دونالد ترامپ و جمهوری خواهان است.

آلوده شده بودند. برخی از پناهندگان از خیابان‌هایی که آب فاضلاب فرا گرفته با دست آب می‌خورند. در اواسط فوریه یونیسیف تلاش کرد تا برای ۸۰ خانواده توالت بسازد اما سخنگوی این سازمان گفت که سرویس‌های بهداشتی همچنان بسیار کم است. سازمان واش (آب، سیستم تخلیه فاضلاب و بهداشت) همچنان به ساخت سرویس‌های بهداشتی خانوادگی ادامه می‌دهد اما کمبود سیمان، چوب و دیگر مواد ساختمانی پیشرفت را کند می‌کند.

اسرائیل همچنان به محدود یا ممنوع کردن ورود مواد مورد نیاز برای تعمیر زیرساخت‌های آب و فاضلاب ادامه می‌دهد. با اینکه شرایط در فوریه بسیار بدتر از نوامبر بود، دولت بایدن نمی‌خواهد یا نمی‌تواند وقفه بشردوستانه دیگری را اجبار کند.

▼ جولای ۲۰۲۴: ویرانی مداوم

پرسنل نظامی اسرائیل به تخریب سیستماتیک چاه‌های زمینی ادامه دادند و فقط در ماه جولای ۳۰ حلقه چاه را از بین بردند. در آن زمان ارتش اسرائیل هر ۳ واحد نمک‌زدایی در نوار غزه را غیرفعال کرد و ۵۸۸ درصد از چاه‌های آبی را یا تخریب کرد یا نابود. در حالی که رفح بیشتر زیرساخت‌های آبی خود را در سراسر جنگ حفظ کرده بود. در اواخر ماه می، که حمله اسرائیل به این منطقه آغاز شد یک‌سوم از این زیرساخت‌ها یا تخریب شدند یا از بین رفتند. در ماه جولای، سربازان اسرائیلی ویدئویی را منتشر کردند که برای از بین بردن یک مخزن چاه کانادا در رفح، تصفیه‌خانه‌ای با انرژی خورشیدی که توسط کانادا ساخته شده بود تا آب آشامیدنی تولید کند، جشن گرفته بودند و به خود افتخار می‌کردند.

جیمز الدر، سخنگوی یونیسیف در یک جلسه توجیهی می‌گوید: «تا همین اواخر، این مخزن آب هزاران نفر از آوارگان داخلی را تأمین می‌کرد که در رفح پناه گرفته بودند. حالا بدون آن، خانواده‌ها و کودکان آسیب‌پذیر احتمالاً دوباره مجبور می‌شوند تا به‌طور فزاینده‌ای از آب ناسالم استفاده کنند پس دوباره در معرض خطرانی قرار می‌گیرند که بارها و بارها و روز به روز در غزه دیده‌ایم؛ دهیدراسیون، سوءتغذیه و بیماری‌ها». یکی دیگر از تلفات کمین رفح که خط قرمز تعیین شده از سوی دولت بایدن را رد کرد، کارخانه آب‌شیرین‌کن امارات متحده عربی بود. ارتش اسرائیل خطوط تاسیساتی که به‌تازگی نصب شده بودند را به‌شدت تخریب کرد و آب این کارخانه دیگر قابل توزیع نیست.

ارتش اسرائیل نه‌تنها از نظر سیستماتیک زیرساخت‌های آبی غزه را تخریب یا نابود کرده، بلکه عامدانه از تعمیر آنها جلوگیری می‌کند، اجازه واردات لوله‌ها و سایر مواد مورد نیاز را نمی‌دهد و مجوزهای مورد نیاز برای تعمیر هم با تاخیر صادر می‌شوند. یونیسیف خاطر نشان می‌کند: «آب آشامیدنی و اقلام بهداشتی مثل پمپ، تجهیزات حفاری و مواد شیمیایی ضد عفونی‌کننده دوکاره محسوب می‌شوند، به این معنی که آنها تنها اجازه دارند به‌صورت گزینشی وارد غزه شوند.» همانطور که حملات اسرائیل همچنان صدها هزار نفر از مردم را بارها آواره کرده، یونیسیف و دیگر سازمان‌های امدادی هم مجبور شده‌اند منطقه به منطقه جابه‌جا شوند، و برای جبران کمبود آب به ارسال محموله‌های بطری‌های آب‌معدنی و تأمین مقداری سوخت برای پمپ‌های آب بسنده کنند.

این سازمان همچنین هرآنچه می‌توانست برای بهبود اوضاع بهداشت و تصفیه آب انجام داد اگرچه این مشکلات مثل تشنگی حل‌نشده باقی ماندند. شدت و مقیاس تخریب و نابودی زیرساخت‌های آبی غزه از سوی ارتش اسرائیل که از خارج از فضا با ماهواره‌ها هم دیده می‌شود، نشان می‌دهد که این یک تاکتیک جنگی عمدی بوده است. حداقل نشان‌دهنده بی‌توجهی بی‌پروا نسبت به زندگی غیرنظامیان است.

این بخشی از تخریب زیرساخت‌های غیرنظامی به‌طور کلی است. فرود بمب‌های ۲۰۰۰ پوندی (حدوداً ۹۰۰ کیلویی) بر مجتمع‌های مسکونی پرجمعیت که حدوداً ۵۰۰ چاله را در سه‌ماهه اول کمپین ایجاد کرد نیز بخش دیگری از این تخریب‌هاست. هدف قرار دادن تاسیسات تصفیه آب (که در چندین شهر غزه دیگر اصلاً وجود ندارد) ظاهراً حساب‌شده بود تا بحران سلامت رقم بخورد و نرخ مرگ و میر در جمعیت غیرنظامیان فلسطینی بیشتر شود. به‌همین ترتیب، قرار دادن غیرنظامیان در معرض تشنگی مداوم و کمبود آب تنها می‌تواند به‌عنوان عنصری در جنگ تمام‌عیار علیه غیرنظامیان با هدف مبتلا کردن آنها به بیماری‌های کلیوی و سایر بیماری‌ها عمل کند. فصل ۲۰ ماده ۵۱ قوانین برلین در مورد منابع آبی که در آگوست ۲۰۰۴ در کنفرانس انجمن حقوق بین‌الملل به‌تصویب رسید، می‌گوید: «حمله، تخریب، حذف یا غیرقابل استفاده کردن آب‌ها و تاسیساتی که برای سلامتی ضروری‌اند، ممنوع است؛ اقداماتی که می‌تواند بقای جمعیت غیرنظامیان را با کمبود آب مواجه کند تا منجر به مرگ‌ومیر یا جابه‌جایی آنها شود. حمله اسرائیل به زیرساخت‌های آبی در غزه و ممنوعیت واردات برای تعمیر زیرساخت‌ها، غیرنظامیان فلسطینی را به دهیدراسیون، بیماری و مرگ کشانده است.»

مدفوع تمام غزه را فرا گرفته بود و از شیوع بیماری‌های دستگاه گوارش و پوستی، اسهال گسترده خبر می‌داد که تا ماه جولای به فلج اطفال رسید. تحقیقات دفتر سازمان ملل برای هماهنگی امور بشردوستانه نشان می‌دهد که دو تا از کارخانه‌های نمک‌زدایی عمدتاً از کار افتاده‌اند و سومین کارخانه کوچک نمک‌زدایی امارات متحده عربی در سمت مصری رفح، «با حداکثر ظرفیت کار می‌کند و پس از ساخت خط انتقال ۳ کیلومتری روزانه ۲۴۰۰ مترمکعب آب تولید می‌کند. بسیاری از خطوط لوله‌ای که زمانی آب را تصفیه می‌کردند به‌دلیل سوخت ناکافی برای تأمین برق پمپ‌ها از کار افتاده‌اند. بمباران‌های شدید اسرائیل سایر خطوط لوله را تخریب کرده است. دفتر سازمان ملل برای هماهنگی امور بشردوستانه توضیحاتی را درباره مشک توزیع آب شیرین ارائه داده و اشاره می‌کند که در ماه فوریه ۲ خط از ۳ خط لوله که توسط اداره آب مکوروت اسرائیل تأمین می‌شد از رده خارج شده بودند. اداره آب مکوروت اسرائیل کنترل تمام آب کرانه باختری را برعهده دارد و ۱۲ درصد از آب غزه را تأمین می‌کند. دفتر سازمان ملل برای هماهنگی امور بشردوستانه توضیح می‌دهد که سومین خط لوله موسوم به خط لوله بنی سعید «کار می‌کند اما هم‌اکنون ۶ هزار متر مکعب تولید می‌کند که تنها ۴۲ درصد از ظرفیت کامل آن است.»

ارتش اسرائیل نه‌تنها از نظر سیستماتیک زیرساخت‌های آبی غزه را تخریب یا نابود کرده، بلکه عامدانه از تعمیر آنها جلوگیری می‌کند، اجازه واردات لوله‌ها و سایر مواد مورد نیاز را نمی‌دهد و مجوزهای مورد نیاز برای تعمیر هم با تاخیر صادر می‌شوند

تحلیل‌های سازمان بین‌المللی امدادسانی آکسفام در سال‌های ۲۰۲۳-۲۰۲۴ از خطوط لوله، چاه‌ها و چشمه‌های زیرزمینی غزه که کنترل آنها از سوی اداره آب مکوروت صورت می‌گیرد، نشان داد که ۸۰ درصد از آبی که تولید می‌شود به‌خاطر نشت از بین رفته‌اند و بمباران‌ها احتمالاً باعث شکستگی خطوط لوله شده‌اند. علاوه بر آن، تا ماه می طول کشید تا هر ۳ خط لوله اداره مکوروت دوباره به کار بیفتند؛ هر چند به‌دلیل مشکلات توزیع عملاً اثر خاصی نداشت.

دفتر سازمان ملل برای هماهنگی امور بشردوستانه به این نتیجه رسید که از نیمه اول ۲۰۲۴ «در مقایسه با سطح تولید پیش از جنگ هم‌اکنون فقط ۵/۷ درصد از آب از تمام منابع آبی در غزه تولید می‌شود. آب آشامیدنی سالم و آب مورد نیاز برای مصارف داخلی از جمله بهداشت شخصی بسیار محدود است.» آب‌های سطحی به‌دلیل باران‌های فوریه یا شکستگی‌های خطوط لوله

الهلو در ادامه می‌گوید: «این وضعیت در نتیجه هدف قرار دادن زیرساخت‌ها از سوی ارتش اسرائیل و ناتوانایی در تخلیه میزان کافی پساب به‌دلیل تمام شدن سوخت و قطعی کامل برق است.» الهلو به‌نقل از حسنی موحد، سخنگوی شهرداری غزه می‌گوید که جنگ تمام‌عیار اسرائیل در غزه به‌فلاح شدن بسیاری از بخش‌های خدمات اولیه از جمله خدمات شهرداری‌ها که شامل تعمیر جاده‌های اصلی و فرعی، سیستم دفع آب باران و تخلیه پساب از خیابان‌هاست، انجامیده است.»

تا ماه فوریه، ارتش اسرائیل بیش از یک میلیون فلسطینی در غزه را به رفح، جنوبی‌ترین نقطه این باریکه فرستاد که ۲۰ درصد از مساحت کل این منطقه را در برمی‌گیرد. علی‌رغم ادعاهای اسرائیل که این منطقه می‌تواند برای غیرنظامیان امن باشد، بمباران رفح ادامه داشت. حدود دوسوم از فلسطینی‌هایی که خانه‌هایشان را در شمال و مناطق مرکزی نوار غزه ترک کرده بودند در رفح پناه گرفتند.

آب آشامیدنی غزه در اصل از سه واحد نمک‌زدایی تأمین می‌شود اما اسرائیل پس از هفتم اکتبر آنها را تعطیل کرد و پس از فشار قابل توجه دولت بایدن در دسامبر ۲۰۲۳ فقط بخشی از این تاسیسات را باز کرد. غزه ۲۸۴ حلقه چاه آب‌های زیرزمینی دارد اما آبی که تولید می‌کند مشکل‌دار است. این آب‌ها اغلب آلوده و نمک بسیار بالایی دارند. به‌طور معمول مردم می‌توانستند این آب‌ها را بجوشانند اما کسانی که در چادرها و پناهگاه‌ها بدون سوخت کافی زندگی می‌کنند نمی‌توانند آب را به میزان لازم جوش بیاورند. فقط ۱۷ درصد از چاه‌ها تا فوریه ۲۰۲۴ به‌درد می‌خورند. حدود ۳۹ حلقه چاه در بمباران‌های اسرائیل نابود شدند و ۹۳ حلقه چاه دیگر تخریب. ۲ ماه بعد در آوریل، تحلیل تصاویر ماهواره‌ای نشان دادند که حملات اسرائیل ۶۳ درصد از زیرساخت‌های آب و فاضلاب غزه را تخریب یا نابود کرده است.

در آن زمستان در بيجوچه جنگ، شهر غزه، رفح و دیگر مناطق شهرداری نتوانستند مراکز تصفیه پساب را راه‌اندازی کنند. تمام سیستم‌های تصفیه فاضلاب یا با بمب‌گذاری یا کمبود سوخت کافی تخریب شده‌اند.

پاهو

